

בס"ד ד' חשון ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16:44
 צאת השבת - 17:34
 רבנו תם - 18:12

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 642
 @ ביום שני בערב תאריך ז' חשון מתחילין לומר
 "ברך עלינו". (יהי רצון שהשנה תהיה גשומה)
 @ בשבת הבאה יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"ד: "רני עקרה"
 (ישעיה נד')

פרשת לך

ביום שני בערב
 "ברכת הלבנה"

מעייני הפרשה:
 < בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
 < הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
 < תולדות נח ובניו לאחר המבול.
 < בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
 < פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
"ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי" (ז' ד')
 יש לדקדק למה דווקא **ארבעים יום**? ועוד יש לדקדק שתיבות **אשר עשיתי** נראים מיותרים. ונראה על פי מה שאמרו חז"ל בגמרא (ברכות ס') שיצירת הוולד נגמרת **בארבעים יום**. זהו שאמר ארבעים... ומחיתי... **אשר עשיתי**. כאותו פרק זמן שלקח לי ביצירת הוולד – היינו ארבעים יום, כן אביא את המבול במשך ארבעים יום למחות את היצירה אשר עשיתי. (הקשורים ליעקב)
"מכיל אשר בחרבה מתו" (ז' כ"ב)
 אמרו רבותינו בגמרא (קידושין י"ג) לא נגזרה גזירה על דגים שבים שנאמר: מכל אשר בחרבה מתו **ולא דגים שבים**. ונראה שיש לדרוש דרשה זו גם על הפסוק: ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה (ז', ד') – ממה שכתוב מעל פני האדמה. רצונו לומר, מי שחי על האדמה ולא דגים שהם חיים בים. (אור משה)
"ויכלא הגשם מן השמים" (ח' ב')
 מובא במסורה: **ויכלא הגשם מן השמים: ויכלא העם מהביא**. בא לרמוז מה שכתוב בגמרא (תענית ז'): אמר רב חסדא, אין הגשמים נעצרין אלא **בשביל ביטול תרומות ומעשרות** זהו שאמר: ויכלא הגשם, על ידי ויכלא העם מהביא תרומות ומעשרות.
"צהר תעשה לתבה" (ו' טז)
"תבה" פירושה: מילה של תורה ותפילה (בלשון המשנה תיבה זו מילה), המצילה ממבול הגשמיים והארציות המציף את העולם. וזה פירושו של "צהר תעשה לתבה", שתעשה אור למילה, שתבוא כל מילה של תורה ותפילה, היוצאת מפיך, מאירה ובהירה... (שפת אמת).
 נאמר בזוהר הקדוש, כי "נח" מרמז על "שבת" (מלשון מנוחה). השבת מהווה גם עוגן-הצלה לאדם מפני מבול העולם. מפליא הדבר, כאשר נוסף את הגימטריה של "צהר" - 295 - ל"תבה" - 407 - יתקבל יחד המספר של 702 - כגימטריה של "שבת". "צהר תעשה לתבה" – כאשר תעשה צהר לתבה, יהיה זה בבחינת **שבת, המצילה מפני המבול...** (אבני אזל).

"לא מצאה היונה מנוח... וישלח ידו ויקחה" (ח' ט')
 מה שלא נאמר בעורב וישלח ידו ויקחה כי אם אצל היונה, יש לומר על פי מה שכתבו המפרשים, שהבהמות הטהורות ציווה ה' לנח **שיביאם בעצמו** אל התיבה. לכן כיוון ששלח את היונה, צריך לטרוח להביאה כמו שנצטווה בתחילה.
"בעשירי באחד לחדשי נראו ראשי ההרים" (ח-ח)
האבות קרויים "הרים", כפי שאמרו חכמינו: "הרים – אלה האבות". כשהתורה מזכירה את האבות, פעמים אברהם מוזכר ראשון ופעמים יעקב, כפי שנאמר: "וזכרתי את בריתי יעקב ואת בריתי יצחק ואת בריתי אברהם" (ויקרא כו-מב); **ואילו יצחק לעולם אינו מוזכר ראשון, כיון שמידתו היא מידת "דין"**.
 והוה שמרמו הפסוק: **"בעשירי" - ביום הכיפורים החל ביום העשירי לחודש, ו"באחד לחודש" - בראש השנה החל באחד לחודש - "נראו ראשי ההרים" - נראים לפני ה' יתברך רק ראשי האבות, אברהם ויעקב, שמידתם היא מידם החסד, ולא את מידת הדין של יצחק. (קול שמחה).**
"ובין הבהמה אשר איננה טהורה" (ח-ז)
"עקם" הכתוב שמונה אותיות כדי שלא להוציא דבר מגונה מפיו (פסחים ג'). אבל הלא הרבה פעמים נאמר בתורה טמא, כגון: "וזה לכם טמא", "טמא יהיה לכם", וכיוצא בזה; אלא כאן, תוך סיפור עניין שאינו נוגע להלכה, **יש להיזהר שלא להוציא דבר מגונה**; ואילו שם, כשיש צורך להורות להלכה שזה טמא, כי אז אין לכסות דבר, **אלא יש לבטא ברורות וחריפות:** "וזה לכם הטמא!!..." (לפי ראשונים).
"וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב" (ח-ז)
 שהיה חושדו בבת זוגו (רש"י). העורב הוא סמל האכזריות וקשיחות הלב, שכן האם נוטשת את אפרוחיה ואינה דואגת למזונם (כתובות מ"ט). משראה העורב שנה שולחו החוצה, חשד אותו באכזריות ובכוונה לסלקו מן העולם. וזהו "שהיה חושדו בבת זוגו" – שחשד בנח, כי יש בו מידת האכזריות שבה מצטיינת **בת זוגו...** (אבני אזל)

פינת הניבים והפתגמים
כל אדם שפועס - חקמתו מסתלקת ממנו.
 בפעם פעם אין האדם שוקל את דבריו כראוי.
דוגמה: התלמידים בקשו מהמו"ר שלא יקעס, אלא יחשב בהגיון וצטטו באזניו את הפתגם הבא: **כל אדם שפועס - חקמתו מסתלקת ממנו.**
מקור: ריש לקיש אמר: כל אדם שפועס, אם חקם הוא - חקמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא - נבואתו מסתלקת ממנו (פסחים דף סו עמוד ב). (ניבונכו)

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"ישעיהו יחמח תורה ומנו כבוד לתורה"
 הציבור מוזמן להשתתף בשמחת
"הכנסת ספר תורה"

לזכות והצלחת נאיית ישראל ומשפחתה היי
 ולהבדיל לעיני יצחק ישראלי בן בנימין ורחל ז"ל
 שתקיים אי"ה ביום שלישי ז' חשוון תשע"ג
 (12-10-23 למניינם) בבית משפחת ישראלי
 ברחוב אבוחצירא 11, יבנה.
 בהשתתפות רבנים, אישי ציבור וקהל רב.
בתוכנית: 16: 00 - תפילת מנחה.
 16: 30 - כתיבת האותיות.
 17: 30 - יציאת התהלכה בשירים ומחולות
 לבית הכנסת "עזרא הסופר" (רח' גיבורי החיל 1)
 ובסיום, תפילת ערבית וסעודת מצוה.
 לאחר מכן יוכנס הספר ברוב פאר והדר
 לבית המדרש "ראש יוסף ומעיין יצחק"
"גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה"

"בניד כשתילי זתים" - חינד
 תפקידו של המחנך הוא להתמודד עם רגונות טבע
 תלמידיו. הכרה והבנה בזהות ייחודית - תשומת
 לב אישית - ואי הכללה כ"קבוצה", תורמים בעניין
 זה רבות, למחנך וגם להורים.
 כמחנכים צריך לנקוט בכל פעולה הנדרשת לשם
 קניית אמון התלמיד בנו, כדמות מחנכת, כאישיות
 מבוגרת ומשפיעה. ובראש וראשונה להיערך בכל
 אמצעי שהוא, על מנת שיבין תלמידיו ויאמין, כי
 אנו חפצים בטובתו ורק בטובתו. אשרי המחנך
 שהצליח ליצור רושם זה על תלמידיו, אשריו מבחינת
 המשמעת בכיתה, אשריו מבחינת יכולתו להקנות
 לתלמידיו את חומר הלימודים הרצוי - בקלות,
 אשריו מבחינת יכולת ההשפעה שלו על בניית
 אישיותם של תלמידיו. יסוד העניין, תלוי ברצון
 וראשונה באופיו של המחנך. ישנם מחנכים - לצערנו
 ולדאבוננו הרב - שמטרת שימושם במשרתם, אינה
 אלא לשם "פרנסה" או "כבוד".
 מאותם שכאלו, איננו מצפים למידה רבה של
 התעניינות בעולמם האישי של חניכיהם מעבר
 למידת חובתם כדי להשיג את שאיפותיהם הם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לשבתאי ושרה מוסאי היי
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
 שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, ברכה
 והצלחה לחתן המיועד אלון בן שרה היי.
 וזיווג הגון לאייל בן שרה היי לאופיר בן
 שרה היי וזרע בר קיימא לאבנית בת שרה

ברכה והצלחה
לארי ופרהנא סעדיאן
 שיזכו בבריאות
 ובפרנסה טובה,
 אריכות ימים ושנים
 ישלם שכרם וימלא
 משאלות ליבם לטובה,
 וברכה לכל ילדיהם
 שיצליחו בלימודיהם
 ובכל מעשי ידיהם.

ברכה והצלחה
למדלן בת מסעודה
ניר בן מדלן לזיווג.
אליחי-אליהו
 פרנסה ורפואה שלימה.
אליהו בן אסתר
 לרפואה שלימה.
גביאל ויעקב לרפואה
 וזיווג הגון. הצלחה
 לרחל וגורג'ט בנות מנחה.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה **20: 30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
 בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**,
 בחסות "בית הלחם" בהנהלת אבי מוסאי.

מכרות ואיחולים לפסיים
לברוך והילה זוכלי היי
 בהגיע מאור-חיים ניי **למציאות.**
 יהי רצון שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו
 ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות, יפוצו מעינותיו חוצה
 להגדיל תורה ולהאדירה. וברכה והצלחה
ליצחק גולני ולדוד ומזל דאוד היי

ברכה והצלחה
לאברהם ורבקה
קטרי היי
 שיזכו בבריאות
 ובפרנסה טובה,
 אריכות ימים
 ושנים ושלוש בית.
 להצלחת ילדיהם
 בלימודיהם
 ולזיווג הגון.

בריאות והחלמה איתנה:
 ציון נאמן בן מרים היי
 משה נאמן בן מרים היי
ראובן אמונה בן גולי היי
מרדכי יעקובי בן צימורה היי
אברהם נאמן בן מרים היי
ישראל פרגי רפאל בן מרים היי
יוסף חיים גאלי בן ג'מו היי
באבאי באבאי בן מורודי היי
 זהבה בת מרים מנב"ת
 לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעיני הצנועה והכשרה
דינה אדרי
 בת חמיסה ז"ל
 ביום ראשון ה' חשוון
 פקידת שנתה.
 לעיני הצנוע והחסיד
דוד ג'פי
 בן שלמה ז"ל
 ביום שני ו' חשוון
 פקידת שנתו

אורח חדשה פסנה
 הציבור מוזמן
 בערב שבת בשעה 20: 30
לעונג שבת
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 רח' הנשיאים 3, יבנה,
 (מאחורי מאפיית דהרי)
פיוטים, דברי תורה
ושיעור מרתק
יוגש כיבוד עשיר

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל
 סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל
 מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
 סעדה סויסה בת איזה ז"ל
 עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל
 שהי דוידזדה בת פרי ז"ל
 נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
 עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
 יצחק בנאי בן לאה ז"ל
 רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל
 משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל
 שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה
 אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
 בן שלמה ושרה היי
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”וישת מן היין” (בראשית פרק ט פסוק כא)

שאלה: השותה יין האם פוטר שאר משקים?

תשובה: כתב השו”ע (או”ח סימן קעד סעיף ב) יין פוטר כל מיני משקים. הוסיף הרמ”א אפילו מברכה ראשונה, ע”כ. והטעם משום שהוא משקה חשוב, ולכן נחשבים שאר המשקים לטפלים לו. לכן השותה יין אינו צריך לברך על שאר משקים, וכשם שיש פוטר מברכה ראשונה משקים, כך פוטר מברכה אחרונה, דהיינו אם בירך על הגפן כששותה רביעית מן היין אינו צריך לברך נפשות. אבל אם לא שתה רביעית מהיין ושתה רביעית משאר משקים יברך נפשות על המים אף שלא היה להם ברכה ראשונה.

וכן כשעורכים שבת חתן וכדו' השומע ברכת הקידוש יצא ידי חובת קידוש אולם אם לא טעם מהיין (דין טעימה מהיין הוא רק משום חיבוב מצוה) חייב לברך על משקים ששותה. ואם טעם מהיין אינו צריך לברך על משקים ששותה. (ויש לדעת שאין קידוש אלא במקום סעודה ולכן כדי לצאת ידי חובת קידוש חייב לאכול כזית מזונות. שאם לא יאכל כזית לא יצא ידי חובת קידוש וכאילו אכל ללא קידוש).

שאלה: העושה הבדלה במוצאי שבת האם פוטר משקים ששותה לאחר ההבדלה?

תשובה: אינו פוטר שאר משקים אלא אם כן היתה דעתו לשתות לאחר ההבדלה כגון במוצאי יום כיפור שאדם דעתו לשתות לאחר ההבדלה שאינו צריך לברך על השתיה לאחר ההבדלה. וכן אם היו לפניו בשעה שברך על ההבדלה אינו צריך לברך.

שאלה: השותה יין לפני הסעודה האם פוטר יין שבתוך הסעודה?

תשובה: השותה יין לפני הסעודה פטר בברכה את היין שבתוך הסעודה אומנם כל זה כשרוצה לשתות יין בתוך הסעודה או שיש ברגילותו לשתות יין בתוך הסעודה. אבל אם אינו רגיל לשתות או שאינו מתכוין לשתות יין בתוך הסעודה חייב לברך על היין הבא בתוך הסעודה.

באיסור מגיס

שאלה: סיר חמין המונח על הפלאטה של שבת והתבשיל נתבשל כל צורכו ורוצים ליטול בכף מן הקדרה בעודה על הפלאטה לתת מן החמין לאחד מבני הבית האם מותר?

תשובה: איסור מגיס היינו שמערבב את התבשיל שבזה מסייע ומקרב את הבישול על ידי שמהפך את המאכל מלמעלה למטה והוא כמבשל.

כתב השו”ע (סי' שיח סעיף יח) האילפס והקדרה שהעבירן מרותחין מעל גבי האור אם לא נתבשל כל צורכו אין מוציאים בכף מהם שנמצא מגיס ואיכא משום מבשל ואם נתבשל כל צורכו מותר עכ”ל. וכתב במ”ב (סי' קיג) בנתבשל כל צורכו אפי' עומד על גבי האש מותר להוציא בכף, ובאליה רבה כתב לאסור.

א”כ נמצינו למדים שיש מחלוקת האם מותר להוציא בכף מהסיר כשעדיין עומד על האש, מדין איסור מגיס.

בשו”ת רב פעלים כתב לאסור אלא א”כ לצורך מצוה רבה כגון לעני שאין לו מה לאכול. ובשו”ת יביע אומר (ח”ט), כתב שלפי הרשב”א כל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי אין בו איסור מבשל לפי' בנדון דידן שכבר נתבשל כל צורכו ואינו מגיס ממש אלא לוקח בכף אפי' איסור דרבנן אין.

לסיכום: תבשיל שנתבשל כל צורכו מותר להוציא ממנו בכף מאכל שנצרך לו ע”י כף וכדו' ובלבד שלא יערבב אלא יוציא מה שצריך בלבד.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ד

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים”
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מבל מלמד” השכלתי...
”שיכור כלוט... או שיכור כנה...?”

בלשון חז”ל נקרא אדם ששתה הרבה יין שיכור כלוט, ולכאורה מדוע אין אומרים שיכור כנה, והלא נח היה ראשון לשכרות?

על שאלה זו עמד הגאון רבי יוסף משאש זצ”ל בספרו נחלת אבות ח”ד, ותיירץ, מפני שנה לא היו לו בנות לפחד מן השכרות, אומנם לוט שהיו לו בנות היה לו להיזהר, וכן מספרים על הגר”א, שבה אצלו אדם אחד וסיפר לו שיש לו שתי בנות שהגיעו לפרקן ואין בידו לחתן, וביקש מהגאון שיכתוב לו המלצה לדפוק על פתחי הנדיבים לרחם עליו במתנם ידם, והגאון כתב וחתם ונתן בידו, האיש יצא מהגאון מלא שמחה וששון, ושם פעמיו לבית מרזח ששה והשתכר וינוע ברחובות קריה ויפול לארץ, וגם המכתב נפל מכיסו ומצאו אחד ממעריצי הגאון, מסר את המכתב לגאון וסיפר כל אשר קרה לאיש השיכור, ואין כבוד לגאון גדול כמוהו להיות כתב ידו וחתימתו ביד שיכור, כאשר הקיץ האיש מינו חיפש אחר המכתב, וכשלא מצאו פנה שוב לגאון, וספרו כי המכתב נפל ממנו, ובכן יואיל לכתבו שוב כמכתב ראשון, חשב הגאון, שאלו האיש מדוע חושב הגאון, אמר לו אני חושב בתירוץ קושיית העולם מדוע תולים בלוט ולא בנות, ואמרו כי ללוט היו בנות, ויש חובה להיזהר, הבין האיש את התוכחה ויצא בפחי נפש מלפני הגאון

אומר רש”י על נח: ”יש מרבתינו דורשים אותו לשבח” נהגו חסידים על דרך הלצה לומר על פי רש”י מפרשת נח - ”י”יש [=יין שרף. כינוי למשקאות חריפים בארצות אירופה] מרבתינו - דורשים אותו לשבח, וי”יש דורשים אותו לגנאי; פירושו: קבלת משקה מן האדמו”ר או מן הרב - זהו מנהג משובח; אולם סתם שתייה ללא מטרה תורנית הינה מגונה.

שתיית הי”יש בחצרות שונות של החסידות הייתה ערך בפני עצמו. המקרב את החסיד לרבו מגביר את הקשר בין איש לרעהו ומקרב את החסיד לעבודת ה' בשמחה.

רפואה אלטרנטיבית בריאות של צמחונים

הסיבה המרכזית לבריאות הטובה של צמחונים היא שהם צורכים פחות שומנים רוויים (מהחלב), פחות חלבונים מהחי (המגדילים את הסיכון לסרטן), ויותר ויטמינים וסיבים תזונתיים. סיבים תזונתיים מצויים אך ורק במזונות צמחיים, ובעיקר בדגנים ובירקות. למה זה חשוב? כי סיבים תזונתיים מסייעים לגוף להרחיק רעלים וכולסטרול במקום לספוג אותם, וכן לייצב את רמת הסוכר בדם, וכך להימנע מתיאבון מוגבר המוביל להשמנה.

כמו בכל תזונה, ברית או צמחונות, יש להקפיד לצרוך מזונות מגוונים על מנת לספק לגוף את כל אבות המזון. ההמלצה הטובה ביותר היא תזונה המבוססת על ירקות, פירות, דגנים וקטניות.

" ואבותינו סיפרו לנו "

לימד גמרא, גם לא משנה. הקסים את יורם ואת הילדים בסיפורים על פרשת השבוע, לקחים ומסרים. השחיל כמה דינים. שרון הייתה אוזן ממטבחה. הילדים ציפו כל השבוע לביקורו של הרב. ואז חל המפנה. זה לא מוסבר, כי זה לא שכלי. כשם שהמחסום היה רגשי, כך התמוססותו. היה זה בלידה השלישית. שרון לא מסוגלת להסביר, אבל זה היה מוחשי כל כך. היא חשה בתחושה עזה שבורא עולם ניצב לצידה. כביכול, אוחז בידה, לא עוזבה לרגע. תחושה חזקה ומפעימה שלא נטשה אותה מאז!

שלוש וחצי שנים עברו, והיא חשה בקירבת אלוקים בלתי אמצעית. מאז התחילה להשתתף בשיעורים השבועיים. אבל יותר מזה, הרבה יותר. אולי זה תהליך שהבשיל, אולי חסד ממרום, אבל היא חשה שהבורא מרעיף עליה חסדים. זה לא שהיא חייבת לברך על האוכל: היא חייבת לומר תודה, ומביעה אותה בברכה. זה לא שהיא חייבת להתפלל. היא חייבת לשוחח עם הבורא, ועושה זאת באמצעות התפילה. "אנחנו חייבים ללכת לעוד סמינר", אמרה ליורם. הפעם, להזדהות לגמרי. שאלה את עצמה: הבורא כה טוב כלפי, מיטיב כל כך, במה אוכל לגמול לו, ולו במעט. והתשובה: לרשום את הילד לחינוך תורני. לחבר אותו מילדותו לבורא הטוב והמיטיב! הלימודים החלו, ושרון הביאה את הבן הבכור, שי, לבית הספר התורני. המורה קיבלה את פניהם בשלום לבבי. השתאתה כששרון לא ענתה. אבל עיניה של שרון היו מצועפות וגרונה נשנק. לא היתה מסוגלת לענות. היא הביאה לבורא עולם מנחת תודה, הביאה את ילדיה, לחנכם לאור האמונה!

רבי צבי מיכל שפירא, מגדולי ירושלים בדור העבר חלה במחלה קשה, וכמעט הגיע עד שערי מות, ונשקפה סכנה לחייו, ביום שישי נאספו רופאיו והחליטו כי עליהם לנתחו בנייתוח מסובך, שספק אם הוא יתעורר ממנו, אבל זו הדרך היחידה שיוכל לשרוד מבחינת הרפואה.

הרופאים באו אליו, ספרו לו את מסקנתם וחיכו לאישורו. רבי צבי מיכל שאל, היות ויום שישי היום, האם אחר הניתוח אוכל לחזור לאיתני, לקדש על היין ולאכול סעודת שבת.

השיבו לו רופאיו, בודאי שלא, שלשה ימים לאחר הניתוח לא תוכל לנוע כלל, ורק עירוי יוכנס כמזון לגופך. כששמע זאת רבי צבי מיכל השיב, 'אם כך אינני חפץ עתה בנייתוח, קודם אקיים את מצוות הקידוש וסעודות השבת, שכה חביבים עלי...'

בליל שבת קידש רבי צבי מיכל על הכוס בכוחותיו הדלים, אך בשמחה רבה, קולו נשמע ברמה אפילו בחדרי הרופאים שהביעו השתהות למול כוחותיו, לאחר מכן סעד רבי צבי מיכל את סעודות השבת שהוכנו לו, כשהוא אומר לסובביו, כי סעודות השבת הינם מצוה, ומעונג שבת לא ניזוקים.

לאחר השבת, בדקוהו שוב רופאיו ובחנו את מצבו, והנה לפתע דעתם השתנה לחלוטין, הם רואים לפתע כי מצבו הוטב, ואין הוא נצרך כלל לניתוח, ויוכל להחלים לבדו תוך מספר ימים.

'אכן, זכות עונג שבת זו שעמדה ליי' סיים רבי צבי מיכל.

יורם שדה סיים יסודי ותיכון ככולם, למד בקונסרבטוריון על כלי הקשה ואימוני מחול, סיים צבא כסגן מפקד פלוגה, ויצא לטיול אופנועים של שנה מחוץ לחוף בארצות הברית. עבר קורס מאבטחים ואבטח מטוסים באילת. המשיך לעבוד ככבאי ברשות שדה התעופה. המשכורת טובה, העבודה רגועה, אבל זה לא זה. אין כאן מיצוי עצמי, אין כאן ביטוי ייחודי, אין הרגשת נתינה, אין קשר עם אנשים. לא ראה את עצמו בתפקיד זה עד לגיל הפנסיה. הגיע הזמן שיחליט מה יעשה בחיים.

הבחירה נפלה על הרפואה המשלימה. יש בה אפשרויות של עזרה לזולת, של התחברות לאנשים, של הגשמה עצמית. נרשם למכללה ללימודי רפואה משלימה ולמד בהתלהבות ובהתמסרות בטיפולים רפואיים ובהקניית כושר, משרכש מיומנות וביטחון, החליט להעפיל אל השלב הבא. החליט להקים בקניון בדיזנגוף סנטר מרכז להכרת הרפואה האלטרנטיבית, תחום שמשך התעניינות רבה. בתהליך ההקמה פנה לעשות ביטוח. בסוכנות פגש את שרון.

הם נישאו, ושרון היתה לעוזר בתפעול המרכז לרפואה משלימה, שהפך לסיפור הצלחה. היו בו מוקדי מכירות של אביזרי בריאות מהרפואה המזרחית, מגנטים ובשמים, תוספי מזון. תבלינים וצמחי מרפא, ותאי טיפולים לשיטות שונות, שהעסיקו כשמונה עשר מטפלים ומאבחנים. ידיהם מלאו עבודה. היתה זו הצלחה בכל קנה מידה. מאוחר יותר הרחיבו את העסק. הם מעניקים שירותי בריאות במקומות עבודה שונים שהכירו בערך הבריאותי, ובייחוד בערך המוראלי שבטיפולים אלו, המרעננים וממריצים את העובדים. מפעלים רבים עורכים יום בריאות לעובדיהם, כולל התעמלות, טפולים ממוקדים והדרכות. דרך מקורית לחברה להביע הוקרתה לעובדים ולרכוש את הוקרתם.

יום אחד מיינה שרון את דברי הדואר שהגיעו וגילתה פרוספקט של "ערכים", הזמנה לסמינר של "בורא, בריאה ובריאות". מעניין. האומנם, כל מה שעושים כאן שייך ליהדות? מה הקשר בין היהדות לרפואה הסינית העתיקה? בדקה בלוח, נשמע מתאים, והמחיר נוח. ארבעה ימים, שלושה לילות, מרביעי עד מוצאי שבת. עניינה את יורם ונרשמו. וכאן קרה מה שקורה פעמים לא מעטות. נפער פער בין ההתרשמויות. היא, שיזמה את הנופש, התייחסה אליו כאל נופש. איבדה סבלנות בהרצאות, נהנתה מהאווירה, ותו לא. הוא גילה עולם חדש ובא בשעריו בסקרנות ובהתלהבות. ליבן נקודות עם המרצים, השתכנע עמוקות, רכש קלטות, לא שבע לשמוע. חזר והתחבר לשיעורי תורה מדי ערב. שרון היתה בעד. אם זה עושה לו טוב, אם זה ממלא אותו בתוכן, למה לא. כשהביא הביתה מיחס ופלטת של שבת, הבינה שזה רציני. הוא רציני, והיא לא מחוברת. מה עושים?

ידעה מה לא עושים: לא מפרקים את החבילה, שומרים על הבית. אם תידרש, תלך איתו. אבל רצוי לצידו ולא מאחוריו. נרשמו לעוד סמינר, נכנסה יותר להרצאות, התחברה יותר, גם אם לא הזדהתה. אם זה המחיר לשלום הבית, היא תשלם.

יורם התקשר וביקש שישלחו אליו רב לחוג בית משפחתי. הוא והילדים. שני ילדים פעוטים. שרון עסקה בשלה. הגיע אברך חביב, קלט את המצב. לא